

ACC. NR. 3201

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: Emil Österman
 Härad: Bjäre Adress: Engelströf Skof
 Socken: Skof Berättat af: Esabell Paulsson
 Uppteckningsår: 1930 Född år: 1890 Engelströf Skof

1

Uppteckningen rör "Poketten"

Jag tänkte stolt vid femton år:
 "För mig tvart manligt hjerta slår,
 jag har god tid att välja.
 Jag fick på många Partij klick,
 på många Partisör jag fick
 — jag kunde dem ej sälja.
 Men alla gossar, trodde jag
 berodde på mitt välbehag.

Vid sjutton år så glad jag var
 om stundom i mitt hjerta bar

Skriv endast på denna sida!

En liden hemligt tycke,
En för en ung och glad dansor,
En för en krogen Partisör,
Som smickade så mycket.
Men kvarje tycke blef hurs kort
och af en sandad belästas levt.

Vid tjugo år jag märkte nu
att en och annan från var fru
af mina barndoms vänner:
Jag undrade, jag tänkte då:
"Jag skall nog gifte mig också
— här är så gott om männer.
Men blott en greve, ung och skön,
ger jag min hand som trohetslön."
"Jag pydde tjugo fyra snart
— Kurtis och smicker blef så snart.

Skriv endast på denna sida!

Jag lejade att vänta,
Att alla sidor se mig om
Och ingen gammal man Karl som,
Som hade gård och pränta."
På grefven tänkte jag ej mer
Men hoppades på en sekter."
Vid krossi'är jag ensam stod.
Nu sjunkel var mild äfvermod
— på man var ej att tänka.
Jag hade gärna blifvit fru
Att någon gammal man Karl nu
— i hopp på en snar bli enka.
Men hvar jag lade Prokar då,
Så fielt jag mga fiskar på."

ACC. NR. 3201

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: Emil Norderman
Härad: Bjäre Adress: Svenstorp Skof
Socken: Skof Berättat af: Elisabeth Paulson
Uppteckningsår: 1930 Född år: 1890 i Skof (Svenstorp)

4

Uppteckningen rör "Den glade Alfred."

Allt uppå höga Alperna
så långt man kan ställa sig
fanns ingen, ingen föddare,
så glad som lille Alfred.

Han sjöng, han lof af hjärtans grund,
han lekte bort hvar dag, hvar stund
Och sof om natten ej en sekund
— så glad var lille Alfred.

En dag på Alpens högsta topp
Som Alfred sjungade: "Hopps! Hopps!"
När solen fram ur hafvet oppo
— Och såg sig om i dalen.

Och se, i dalens djupa sköt
en flotta mentös, kast och svit,
som djeliga slouman leröt
och vend på västra Fransar.

Han tog ett skull, och mid en hoppo
han flög från Alpens högsta toppo,
när solen fram ur hafvet oppo
— och skyndade i dalen.

Men se, hon var ej mera där
— hon var försvunnen — och han var där.
En kommo tarar och besvär
— Och Alfred
Skriv endast på denna sida! Gång ej mera.

ACC. NR. 3201

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: Emil Loderman
 Härad: Bjäre Adress: Stenstrop, Skof
 Socken: Skof Berättat av: Elisabet Paulsson
 Uppteckningsår: 1930 Född år 1890 i Skof, (Stenstrop)

6

Uppteckningen rör

Alpvisa.

Vid foten av Alpen i daldjupets grönska
 Jag finner på storn lede himmel och jord.
 Har ungdom har hälsa, har insett att onäcka.
 Jag sjunger min visa och vallar min bjord.
 När Adorn står rosor i fjällen
 de sitta i purpur och guld.
 Då pamlas vi alla i Svallan
 i hyddan på lycklig och kuld.

Har morgon jag fäst en alpros i hatten
 och böjer min Skriv endast på denna sida. hand med slårni hand.

Med klä ögat fäst på de klämda vatten;
min hjord hämtar gämska vid middagenofren.

Men hör jag larvinnas åska
del kommas ut på öberg från skyn.
Lå skynla vi alla med kräftka
åter tillbaka till skyn.

Men talar på mycket om oro och kvaden
— jag hämnar den ej, jag blott sjunger och ler.
Och komma de också hit med alla dalen,
de klärrar jag på klipporna del kuma ej de.
Men hör jag ut i skarn där borta,
"min älsklän" — hon kvistar del fram.
Med sång vill jag vägen förkorta
"Skynla, Skynla på, minna lamm!"

Vattenfallet lerar, del lerar mig söpva,
— kommer min vän, jag vaknar igen

Kommer en bergbäck den hoppar jag öfver,
Kommer min älskeling - viss! Kysser jag den.
Men säg mig, hvor kan hon väl vara?
- frå Längel jag sett henne ej.
Jag ber dig, o Klippa, mig brava:
"Säg, är hon mig trolov? Sök mig!"